

דִּרְ קְרִיאָה לַפְּרָשָׁה

נַחֲשׁ הַנֶּחֱשֵׁת – חֻקַּת

עִם יִשְׂרָאֵל מִמְּשִׁיךְ בְּדֶרֶכּוֹ בַּמִּדְבָּר וּמִמְּשִׁיךְ לְהַתְלוֹנוֹ,

עַל כָּל הַטּוֹב וְחֶסֶד ה', כָּל אִינוֹ מִתְּבוֹנוֹ.

”אִין לָחֶם וַיִּמָּוֶה וַיִּנְפְּשׁוּ קֶצֶה בְּלָחֶם הַקֶּלֶקֶל”

שָׁכְחוּ לְהַפִּיר טוֹבָה עַל רַב הַחֶסֶד שֶׁלִּמְעַנָּם ה' פּוֹעֵל.

עַל כֵּן שָׁלַח ה' עַל עַם יִשְׂרָאֵל הַרְבֵּה נַחָשִׁים אֲרֻסִּים,

בְּבִרְיַת הָעוֹלָם גַּם הַנָּחֶשׁ דִּבֶּר דְּבוּרִים לֹא טוֹבִים.

מֹשֶׁה הִתְפַּלֵּל וּבִקֵּשׁ מִה' רַחֲמִים וִישׁוּעָה,

וְה' הִרְחֵמָן מִיַּד לְמֹשֶׁה רַבֵּנוֹ סוּד גָּלוּה:

נַחֲשׁ עַל עַמּוּד גְּבוּהָ, תָּשִׁים לָעַם בְּמַהֲרָה,

וּבִכָּה תִזְכֶּה לְבַטֵּל מִיַּד אֶת רַע הַגִּזְרָה.

כָּל מִי שִׁיָּרִים רֹאשׁוֹ וַיִּזְכֹּר בְּבוֹרָא הָעוֹלָמִים,

יַחְזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּבְמַהֲרָה מִהַמַּחֲלָה יַחֲלִים.

כָּל הַבְּעִיּוֹת וְהַצָּרוֹת מַגִּיעוֹת כְּשֶׁשׁוֹכְחִים לְהַפִּיר טוֹבָה לְבוֹרָא,

אִם רַק נִפְקַח עֵינֵינוּ, אֶת אֲהַבָּתוֹ וְחֶסְדּוֹ מִיַּד נִרְאָה.

אִיךָ קָרָאתִי?